

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/87/1998
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5798899763
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5798899763.27

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci navrhovateľov: v rade 1/ J.. H. Ž., U. Ž. Č.. XXX, v rade 2/ Z.. Z. A., U. J., I.. F. Č.. XXXX/X, v rade 3/ Z.. G. Y., U. W., I.. F. Š. Č.. XXX/XX, zast. právnym zástupcom JUDr. Miloslavom Kohútom, so sídlom v Trenčíne, Ul. Rázusova č. 3, v rade 4/ J.. D. A., U. U. U.-Y., I.. X. Č.. XXXX/XX proti odporcom: v rade 1 / H. R., U. Ž. Č.. XX, rade 2/ J. H.Ň., U. Ž. Č.. XX, obidve zastúpené splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Škultéty, advokátom so sídlom v Bratislave, Ul. Heydukova č. 3 v konaní o ochranu a určenie vlastníctva takto

rozhodol:

Súd ukladá odporcom povinnosť nevstupovať na pozemky nachádzajúce sa v kat. území Ž., M. Q. K. Ú. J., odbor katastrálny, na LV č. XXX, parc. č. XXX/X, záhrada vo výmere 117 m², parc. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast vo výmere 686 m², parc. č. XXX/X v časti orná pôda vo výmere 392 m² a ostatná plocha vo výmere 1 m².

Súd návrh odporcov na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. území Ž., zapísané na Okresnom úrade J., odbor katastrálny, zapísané na LV č. XXX, parc. č. XXX/X - záhrada vo výmere 117 m², parc. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast vo výmere 686 m², parc. č. XXX/X v časti orná pôda vo výmere 392 m² a ostatná plocha vo výmere 1 m² zamietá.

Odporcovia sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa v rade 3/ trovy konania navrhovateľa v rade 3/ v sume 1.304,74 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd v Martine rozsudkom zo dňa 27.09.2012 uložil odporcom povinnosť nevstupovať na parc. č. XXX/X, XXX/X a XXX/X zamietol a určil, že odporkyne sú spoluvlastníkmi pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území Ž., zapísaných na Okresnom úrade J. - odbor katastrálny na LV č. XXX, parc.č. XXX/X - záhrada vo výmere 117 m², parc.č. XXX/X - trvale trávnatý porast vo výmere 686 m² a parc.č. XXX/X - v časti orná pôda vo výmere 392 m² a ostatná plocha vo výmere 1 m² a ďalej návrh odporcov určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. území Ž., zapísané v Katastrálnom úrade v Ž., Správa katastra J. na LV č. XXX, parc. č. XXX/X - záhrada vo výmere 117 m², parc. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast vo výmere 686 m², parc. č. XXX/X v časti orná pôda vo výmere 392 m² a ostatná plocha vo výmere 1 m² zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie odporcovia.

Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 11Co 62/2013 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení okrem iného uviedol, že rozsudok okresného súdu nebol dostatočne zdôvodnený a dôkazy neboli dostatočne vyhodnotené podľa ust. § 132 O.s.p..

Vzhľadom na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline okresný súd opätovne vytýčil pojednávanie a opätovne vypočul účastníkov, ďalej doplnil dokazovanie opätovným vypočutím svedka Z.. H. H.,

písomnými stanoviskami účastníkov, identifikáciou parciel, opätovnými výpismi z pozemkovej knihy. Po takto doplnenom dokazovaní opätovne prehodnotil všetky dôkazy vykonané v tomto konaní.

Navrhovatelia jednoznačne trvali na svojom návrhu, teda že sú vlastníci nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území Ž., zapísaných na Okresnom úrade J., odbor katastrálny, na LV č. XXX, parc. č. XXX/X, záhrada vo výmere 117 m², parc. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast vo výmere 686 m², parc. č. XXX/X v časti orná pôda vo výmere 392 m² a ostatná plocha vo výmere 1 m². Svoje vlastnícke právo odvodzovali od právneho predchodcu R. A., M.. D. XX.XX.XXXX. Dedičské konanie bolo prejednané Štátnym notárstvom v J. pod sp.zn. D. XXX/XX. Preberateľmi dedičstva a to hnutelných vecí bol R. A. mladší a G. X., t.j. právna predchodkyňa navrhovateľov. Nehnuteľnosti sa odovzdali ako odúmrt' Č. Š., ONV finančnému odboru J.. V rozhodnutí Pozemkového úradu J. Č..X.. XXX/XXXX zo dňa 12.04.1995 bola schválená dohoda o vydaní nehnuteľností uzavretá dňa 16.02.1995, podľa ktorej povinná osoba, K. Ž. vydala oprávneným osobám parc. č. XXX, zapísanú v pozemnoknižnej vložke č. XX - orná pôda vo výmere 393 m², ktorá je totožná s KN parcelou č. XXX/X. Pre zákonné podmienky nebolo pre oprávnené osoby vydať nehnuteľnosti a to parc. č. XXX - ornú pôdu o výmere 2013 m². Na základe rozhodnutia pozemkového úradu č. XXX/XX zo dňa 09.08.1995 časť pôvodnej parcely označenej ako KN č. XXX/X-trvalý trávnatý porast o výmere 686 m² a č. XXX/X - záhrada o výmere 217 m² sa priznalo vlastnícke právo R. A. v polovici a G. X. v polovicu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.09.1995. Navrhovatelia vo svojich výpovediach popierali tvrdenie odporcov, že títo nadobudli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním. Nie je pravdou, že by nadobudli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam kúpnu zmluvou Č. XXX/XX, lebo v tejto kúpnej zmluve nadobudol G. H.G. G. J. H., N.. J. polovicu nehnuteľnosti zapísanej v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX, parc. č. XX nachádzajúcej sa v kat. území Ž., teda netýkala sa predmetných nehnuteľností, ktoré nadobudli navrhovatelia na základe rozhodnutia pozemkového úradu z roku XXXX. Toto je podľa nich zrejme z tejto kúpnej zmluvy. Muselo byť im zrejme, že nie sú vlastníkmi týchto nehnuteľností, teda že ich užívajú bez právneho titulu. Za tieto nehnuteľnosti neplatili ani dane. Parcela č. XXX bola vo vlastníctve štátu - K. Ž.. Samotná parcela XXX bola až v roku XXXX rozdelená na parcely XXX/X, X, X, X, X, X, X, X. Parcela č. XXX/X a XXX/X bola odpredaná iným občanom za účelom postavenia domu. Parcelu č. XXX/X vlastní obec Ž. a na nej je vybudovaná cesta k rodinným domom. Aj z týchto okolností muselo byť odporcom zrejme, že im parcela pôvodne č. XXX nepatrí.

Odporcovia v priebehu konania trvali protinávru, teda že vlastníctvo k predmetným parcelám nadobudli vydržaním, nakoľko ich nerušene užívali od roku XXXX, teda od tej doby, ako sa nasťahovali do obce Ž.. Pri užívaní ich nik nerušil. Svoje vlastnícke právo odôvodňovali z kúpnej zmluvy č. Č. XXX/XX. Tvrdili, že je potrebné vychádzať z obsahu tejto zmluvy. Ďalej uvádzali, že tieto nehnuteľnosti si aj oplotili, vysadili na nich ovocné stromy. Svoje tvrdenia navrhli vypočuť aj svedkov.

Svedkyňa J. J., dcéra J. J. uviedla, že rodičia kúpili v roku XXXX nehnuteľnosti. V kúpnej zmluve bolo uvedené, že kúpili rodinným dom, záhradu, humno a záhumnie. Má za to, že v minulosti sa stala chyba, keď to nebolo riadne zapísané. Jej mama spomínala, že pán A. sa vzdal dedičstva.

Svedok Y. H. uviedol, že si pamätá, že rodičia užívali nehnuteľnosti tak, ako v súčasnej dobe od roku XXXX. V čase uzavretia kúpnej zmluvy mal 9 rokov. Nehnuteľnosti rozdelili na tri časti. Tieto aj tak užívali. Nevie o tom, že by sa niekto v minulosti domáhal vlastníctva k predmetným pozemkom. V roku XXXX vyporiadali záhradu, na ktorej bol stavebný pozemok, ktorý bol podľa neho súčasťou pôvodnej pozemnoknižnej vložky č. XX. Je pravdou, že užívali aj „to iné“, lebo to vždy tak užívali. Nezamýšľali sa nad tým, z akého právneho titulu to užívali a to preto, že tak to užívali aj rodičia. Mali za to, že to patrí vlastnícky im, že to kúpili. Nezamýšľali sa nad tým, že sa v okolí sa stavali tri domy a pozemky si ľudia odkupovali od obce. Je pravdou, že sa o tom v rodine rozprávali.

Svedok Z.. H. H. uviedol, že pozemky užívali takisto, ako v súčasnej dobe od presťahovania sa do Ž., teda od mája XXXX. Na ne si nikto nerobil nároky. Podľa neho za pozemky musel otec odrábať na dome u X.. Nevedel, či to bolo uvedené v kúpnej zmluve. Vie o tom, že sa malo vyplácať aj štátu, od ktorého sa tiež odkupovalo. Poukázal na identifikáciu parciel č. XXX/X G. XXX/X, kde ako užívateľ v kolónke vlastníč - držiteľ, nájomca je ako oprávnená osoba uvedená J. H., jeho matka. Identifikácia je z roku XXXX.

Svedkyňa R. F. uviedla, že prišla bývať do Ž. v roku XXXX. Spomína si, že už vtedy na pozemku robila odporkyňa v rade 2/. Nevedela uviesť, komu tieto pozemky patria. Nevedela o žiadnych nedorozumeniach ohľadom pozemkov.

Svedkyňa J. X. uviedla, že už v roku XXXX odporkyňa v rade 2/ užívala pozemky. Ona jej aj pomáhala. Taktiež nevedela o žiadnych nezhodách ohľadom pozemkov.

Svedkyňa J. N. vypovedala, že prišla bývať do Ž. v roku XXXX. Na predmetných pozemkoch robila odporkyňa v rade 2/. Nevie o žiadnych nedorozumeniach ohľadom pozemkov.

Svedok H. A. uviedol, že vykonával funkciu starostu K. Ž. v rokoch XXXX až XXXX a v rokoch XXXX až XXXX. Podpisoval dohodu za obec o vydaní pozemku navrhovateľom. Keď sa podpisovala táto dohoda, nikto si nerobil nároky na tieto pozemky. Celá záležitosť sa prejednávala aj na zastupiteľstve. Nikto nemal žiadne pripomienky. Trval na svojom vyjadrení zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom uviedol, že predmetné pozemky užívala rodina H.Á., avšak vlastníctvo bolo Č. Š., ktorý sa o ich užívanie v čase existencie národných výborov nezaujímal. Na základe Zákona č. 229/1991 Zb. v rámci reštitúcie sa k pozemkom prihlásili navrhovatelia, resp. ich právni nástupcovia. Bola uzavretá dohoda o vrátení pozemkov pôvodným vlastníkom. Z archívnych dokladov na obecnom úrade nenašiel žiadny doklad, ktorý by potvrdzoval, že parcela č. XXX bola štátom ponechaná do užívania alebo držby rodiny H.. Taktiež mu nie je známe, že by rodina H. mala preukázateľný doklad o tom, že nehnuteľnosti kúpila.

Svedok J. Š. , ktorý vykonával funkciu predsedu MNV od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX uviedol, že nevie, ako je to uvedené v papieroch ohľadom vlastníctva predmetných nehnuteľností. Vie len o tom, že tie pozemky užívala rodina H.. To uviedol aj v potvrdení zo dňa XX.XX.XXXX. Kto ho požiadal o také potvrdenie nevedel uviesť. Pokiaľ vykonával funkciu predsedu MNV neboli žiadne spory ohľadom predmetných nehnuteľností. Nevedel ani uviesť, z akého dôvodu došlo k rozdeleniu parcely č. XXX. Pokladal za správne, že si tam J. G. N.X. postavili domy. Mohol si tam postaviť dom aj Š. H., keby mal stavebné povolenie. Pokiaľ bol vo funkcii, H. nežiadali žiadnu nájomnú zmluvu na parcelu č. XXX.

Z listinných dôkazov mal súd preukázané a to pozemkového výpisu č. XX kat. územia Ž. , že sa pod poradovým číslom I. nachádza parcela č. XX , kde je dom č. XX a XX s dvorom o výmere 327 siah a pod poradovým číslom Z.. parcela č. XXX ako orná pôda a humno. Podľa poradového čísla Z. predmetnej pozemknížnej vložky sa podľa kúpnej zmluvy z 20.08.1991 odpísala parcela č. XX a zapísala sa do novovytvoreného protokolu č. XXX. Z protokol č. XXX sa uvádza ako parcela č. XX domy pod č. XX a XX, dvor, záhrada a humno, pričom k tomu patrí aj polovica protokolu č. XX. Vlastníkom predmetných nehnuteľností bol R. A. titulom kúpy z roku XXXX. Dňa XX.XX.XXXX prešlo podľa kúpnej zmluvy vlastnícke právo v polovici na G. X., N.. A. (Č. XXX/XX). Na základe kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX predala kúpnu zmluvou svoj podiel v polovici G. H. G. J. H., N.. J. (Č. XXX/XX).

R. A. zomrel dňa XX.XX.XXXX a dedičstvo po ňom bolo prejednané Štátnym notárstvom v J. pod D. XXX/XX. Preberateľmi dedičstva a to huteľných vecí bol G. A. J. G. G. X.. Nehnuteľnosti sa odovzdali ako odúmrt' Č. Š., K. A. K., J.. V rozhodnutí Pozemkového úradu v J. č.k. 252/1995 zo dňa XX.XX.XXXX bola schválená dohoda o vydaní nehnuteľností uzavretá dňa 16.02.1995, podľa ktorej povinná osoba K. Ž. vydala oprávneným osobám R. A. G. G. X. parcelu č. XXX zapísanú v R. XX - orná pôda o výmere 393 m², totožná s parcelou X. XXX/X v celosti. Na základe rozhodnutia pozemkového úradu v J. Č.. XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX časť pôvodnej parcely poznačenej ako KN č. XXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere 686 m² a č. XXX/X - záhrada o výmere 117 m² sa priznalo vlastnícke právo oprávneným R. A. v polovici a G. X. v polovici. Ďalej bolo zistené, že kúpnu zmluvou uzavretou dňa XX.XX.XXXX Č. Š. odpredal G. H. a jeho manželke J. nehnuteľnosť zapísanú v R. XXX a to parcelu č. XX. Dňa XX.XX.XXXX došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi G. X. ako odpredávajúcou a G. H. a jeho manželkou J. ako kupujúcimi, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť zapísaná vo vložke č. XXX, parc. č. XX v polovici.

Z vykonaného dokazovania podľa názoru súdu bolo preukázané síce že nehnuteľnosti užívali odporcovia, resp. ich právni predchodcovia , čo jednoznačne bolo preukázané aj svedeckými výpoveďami svedkov, ktorých navrhli vypočuť. Ďalej bolo jednoznačne preukázané, že vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam si dôvodne odvodzujú navrhovatelia od rozhodnutí pozemkového úradu. V tomto smere je ich návrh dôvodný. Nepochybne najzložitejšou otázkou ostala otázka nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zo strany odporcov, resp. ich právnych predchodcov,

ako to odporcovia tvrdili a to vydržaním. V tomto smere bolo na nich dôkazné bremeno, aby toto preukázali. Ako už bolo uvedené, preukázali, že uvedené nehnuteľnosti užívali. Súd z vykonaného dokazovania, avšak nemal preukázané, že by nadobudli k týmto nehnuteľnostiam odporcovia vlastnícke právo vydržaním. Mal za to, že neuniesli dôkazné bremeno. Museli by predovšetkým preukázať oprávnenosť držby v zmysle ust. § 130 ods. 1 O.z., kde je v prvej vete uvedené: Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec, alebo právo patrí je držiteľom oprávneným. V takomto prípade by ďalej po preukázaní oprávnenej držby prichádzalo do úvahy vydržanie za splnenia podmienok uvedených v § 134 ods. 1 a 3.

Podľa § 134 ods. 1 O.z. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 2 O.z. O.z. takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu, alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

Podľa § 134 ods. 3 O.z. do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú má vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Predpoklady pre vydržanie sú stanovené a musia byť splnené po celú dobu vydržania. Musí sa jednať o spôsobilý subjekt, spôsobilý predmet držby (§ 134 ods. 2 O.z.), dobrú vieru vydržateľa . Oprávnená držba po zákonom stanovenú dobu (§ 134 ods. 1 O.z.) a uplynutie vydržacej doby.

Odporcovia mohli nadobudnúť vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam pred XX.XX.XXXX ak by boli vydržali pozemok , ku ktorému by bolo možné zriadiť právo osobného užívania. Vlastníctvo k pozemku by nadobudol štát a odporcom by vzniklo zo zákona právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní, teda dostali by sa do oprávnenej držby, čo by sa od XX.XX.XXXX zmenilo na vlastníctvo (872 ods. 1 O.z.). V tomto prípade sa právo osobného užívania nezriadilo a pozemky zostali vo vlastníctve štátu. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav platí zásada, že veci vo vlastníctve štátu nemožno vydržať (res fisci usucapio non potest).

Z vykonaného dokazovania podľa názoru súdu odporcovia v konaní nepreukázali oprávnenosť držby a následne na to ani dobrú vieru v tom smere, že im vec patrí. Pri posudzovaní , že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí, teda že je jej vlastníkom, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá vieru musí byť v danej veci posudzovaná aj z hľadiska objektívneho, teda či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti , ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu od každého subjektu práva vyžadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti o existencii svojho práva. Aj keď držiteľ je subjektívne presvedčený o svojom práve, nebude so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, pokiaľ sú mu alebo musia byť známe skutočnosti, z ktorých by pri zachovaní obvyklej opatrnosti musel spoznať , že nie je subjektom práva o vydržanie ktorého ide. Dobrá vieru držiteľa sa posudzuje objektívne, t.j. so zreteľom na konkrétne okolnosti a z hľadiska osobného presvedčenia držiteľa.

Podľa názoru súdu u odporcov, resp. ich právnych predchodcov nebola splnená podmienka vydržania - dobrá vieru. K tomuto záveru súd dospel jednak z kúpnej zmluvy Č. XXX/XX, z ktorej odvodzujú svoje práva odporcovia. V tejto zmluve nie je zmienka o predmetných nehnuteľnostiach. To, že neboli vnútorne presvedčení o tom, že sú vlastníkami nehnuteľností dokazuje aj vyjadrenie ich predchádzajúceho právneho zástupcu, ktorý už v priebehu konania navrhoval vyplatenie určitej sumy navrhovateľom za parcelu č. XXX/X. Ak by odporcovia boli presvedčení, že sú vlastníkami tejto parcely, tak by takýto návrh neboli predkladali, lebo je nelogické, aby platili za to, čo im vlastnícky patrí. Predmetom vydržania musí byť aj konkrétny pozemok v konkrétnej výmere. V konaní tvrdili, že sú vlastníkami parcely č. XXX. Táto parcela však bola rozdelená až v roku XXXX na parcely č. XXX/X,X,X,X,X,X,X,X. V tom čase bola stále vo vlastníctve K. Ž.. Na parcele č. XXX/X bola vybudovaná cesta k rodinným domom. Parcela č. XXX/X bola odpredaná Y. J., na ktorej si postavil dom. Parcela č. XXX/X bola odpredaná J. N., ktorý si taktiež na nej postavil dom. Ak by boli odporcovia vlastníkami tejto parcely č. XXX tak by boli určite namietali takýto postup zo strany K. Ž.. Samotný svedok Y. H., ktorého navrhli odporcovia ako svedka vypovedal, že sa nad tým zamýšľali, že sa okolo nich stavali domy a pozemky sa odkupovali od obce. O tom sa v rodine rozprávali. Aj z tejto jeho výpovede súd dospel k záveru, že odporcovia, resp. ich

právní predchodcovia nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, lebo neboli vnútorne presvedčení, že sú ich vlastníkami z titulu vydržania. Ak by boli presvedčení, že sú vlastníkami nepochybne by sa bránili proti takémuto postupu, teda odpredajú časti pôvodnej parcely č. XXX, ktorú podľa nich nadobudli vydržaním.

Súd teda vyhodnotiac každý dôkaz osobitne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach vychádzajúc pri tom z citovaných zákonných ustanovení riadiac sa úvahami, ktoré sú uvedené vyššie a vychádzajúc z dôkazov, ktoré boli v tomto konaní vykonané návrh odporcov na určenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním zamietol a vyhovel návrhu navrhovateľov podľa § 126 ods. 1 O.z., teda uložil odporcom povinnosť nevstupovať na pozemky nachádzajúce sa v kat. území Ž., zapísané na Okresnom úrade J., odbor katastrálny, na LV č. XXX, parc. č. XXX/X, záhrada vo výmere 117 m², parc. č. XXX/X-trvalý trávnatý porast vo výmere 686 m², parc. č. XXX/X v časti orná pôda vo výmere 392 m² a ostatná plocha vo výmere 1 m².

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. , zaviazal odporkyne spoločne a nerozdielne uhradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa v rade 3/ trovy konania navrhovateľa v rade 3/ v sume 1. 304,73 € , lebo tento mal úspech vo veci. Trovy konania pozostávajú zo súdneho poplatku z návrhu v sume 66,60 € , súdneho poplatku z odvolania v sume 99,50 € , prípravy a prevzatia zastupovania v sume 16,60 € , 12 účasí na pojednávaní na Okresnom súde v Martine po 16,60 € , 2 x na Krajskom súde v Žiline po 16,60 € , 14 x stratu času po 3,65 € , 4 x cestovné Trenčín - Martin a späť na motorovom vozidle Škoda s obsahom 1289 cm³, 10 x účasť na pojednávaní na motorovom vozidle s obsahom 1598 cm³ a to v 12-tich prípadoch cestovné na Okresný súd Martin a v dvoch prípadoch na Krajský súd v Žiline spolu v sume 910,13 €. Nepriznal mu uplatnené trovy za právny rozbor, písomné podanie na K. Ž., písomné podanie na Okresný súd Martin, konzultáciu s klientmi a konanie na Krajskom súde v Žiline dňa 13.02.2006, ktoré sa neuskutočnilo. Taktiež ani za zrušené konanie dňa 18.10.2006 v Žiline. Ďalej mu nepriznal stratu času na účasť na pojednávaní dňa 13.12.2006, lebo sa neuskutočnilo, ako aj dve cesty motorovým vozidlom dňa 18.10.2004 a 13.12.2006, nakoľko v týchto termínoch sa pojednávania neuskutočnili. Pokiaľ sa týka nepriznaných trov za právny rozbor, písomné podanie na K. Ž. a podanie na Okresný súd Martin, ako aj konzultácie s klientmi, tieto úkony považoval za nedôvodné, nadbytočné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu /dvojmo/.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej , možno odôvodniť len tým,že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy , potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.